

[Handelsministeren.]

Forhold — før eller senere vil disse dog komme til Kundskab, og man maa jo ogsaa regne med, at der er andre, som har Interesser at varetage end netop det paa-gældende Selskab; der er udenforstaaende, som i høj Grad er interesserede i at faa Klarhed over, om Selskabet virkelig er det, som det giver sig ud for gennem sit Regnskab.

Der er ogsaa, baade af Venstres og af det konservative Folkepartis Ordfører, udtalt megen Betænkelighed ved § 44, der indeholder den Bestemmelse, som jeg har givet en udførlig Motivering for: at naar den lovmæssige Reservefond ikke udgør $\frac{1}{10}$ af Aktiekapitalen, skal Udbytte være begrænset til 6 pCt. og Tantieme til 2 pCt. Jeg kan ikke se, der er nogen Rimelighed i ikke at opretholde en saadan Bestemmelse, og jeg gad egentlig nok vide, hvilke Selskaber der skulde komme i Vanskeligheder ved, at de, saa længe de ikke har skaffet sig en Reservefond paa 10 pCt. af Aktiekapitalen, maa nøjes med at give 6 pCt. i Udbytte. Jeg gad egentlig vide, hvilke Vanskeligheder der skulde opstaa for Erhvervslivet ved, at man saaledes tvinger Selskaberne til at spare. Jeg tror, man maa stille sig paa det Standpunkt i al Almindelighed, at det er overmaade nyttigt baade for Selskaber og for den enkelte at spare, saaledes at man i paa-kommende Tilfælde saa vidt gørligt kan have noget at gaa de daarlige Tider imøde med. Det er en farlig Lære, at det skulde være i nogens Disfavør, at de saa at sige bliver tvunget til at spare, og jeg kan derfor ikke anerkende Rigtigheden af de Betragtninger, der er gjort gældende overfor § 44, sidste Stykke, og allermindst da, efter at man har givet Bestemmelsen den Tilføjelse, at for de gamle Selskaber gælder den ikke i de første 10 Aar; det er kun de nye Selskaber, der straks skal indrette sig efter den nye Regel.

Derimod kan jeg meget bedre forstaa, at man gør Bemærkninger til § 51, sidste Stykke, hvori der staar, at dersom et Selskab gaar konkurs eller bliver tvunget til at likvidere, og det viser sig, at Selskabet indenfor de sidste 5 Aar har været insolvent paa et Tidspunkt, hvor der er udbetalt Tantieme eller Udbytte, saa skal dette tilbagebetales. Jeg kan forstaa, at man kan nære Betænkelighed ved en saadan Bestemmelse af rent praktiske Grunde. Jeg kan forstaa, man kan sige, at det altid vil være vanskeligt at komme til fuld Klarhed over, om et Selskab var insolvent

paa et Tidspunkt, der ligger indtil 5 Aar tilbage i Tiden. Det er en rent praktisk Indvending, der kan gøres, og dette Spørgsmaal vil jeg ogsaa være særdeles villig til at forhandle med Udvalget om; jeg kan fornuftigvis ingen Interesse have i at faa opretholdt Bestemmelser, som det kan volde praktiske Vanskeligheder at gennemføre. Men som jeg allerede har sagt: jeg tror, det er i Overensstemmelse med gældende Lov, at saadant i Forhold til Selskabets Soliditet og Stilling i Virkeligheden med Urette oppebaaret Vederlag i Tilfælde af Konkurs skal tilbagebetales.

Jeg vil gerne sige til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange), der talte paa det konservative Folkepartis Vegne, at det Lovforslag, som jeg nu møder med i det høje Landsting, og som Socialdemokratiet, det radikale Venstre og Venstre i Folketinget enstemmigt har givet sin Tilslutning, og som det konservative Folkeparti har undladt at stemme imod, ikke kan siges at bære Præg af at være blevet til under Indtryk af eller under Trykket af en Agitation, der gik ud paa, at man ved Lovforanstaltninger, Lovbestemmelser skulde kunne forhindre ethvert Misbrug. Det bærer slet ikke Vidnesbyrd om, at det er blevet til under det Pres, som kunde lægges paa en Minister eller paa andre gennem en saadan Agitation. Det er utvivlsomt, at man gennem en Aktieselskabslov kan forebygge Misbrug i Aktieselskaber, men det er lige saa uomtvisteligt, at man ikke ved en Aktieselskabslov vil kunne forhindre Bedragerier, oplagte eller skjulte Svindlerier. Det kan man ikke, men en saadan Lov vil være af forebyggende Art, for saa vidt som den kan forhindre Selskaberne i at glide ind i Forhold, der før eller senere fører til Katastrofer. En Aktieselskabslov kan ikke blot siges at give Befalinger til Selskaberne om at gøre dette eller hint; den kan ogsaa være et Værn for Selskaberne og disses Ledelse, yde dem Bistand til at gøre det rette og forhindre dem i at gøre noget, som til syvende og sidst bringer dem selv og deres Selskab i Ulykke.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) gjorde en Bemærkning om § 14, som han mente havde en saadan Affattelse, at den foruretter de smaa Aktieselskaber. Jeg skal gøre opmærksom paa, at § 14 er uændret i Forhold til Affattelsen i Landstinget i 1928 —29, og dernæst maa jeg sige, at jeg egentlig ikke rigtig forstaaer, paa hvilken Maade man gør de mindre Selskaber For-